

let tilkendegive, at ministeren ikke burde have lukket sagen ved at give tilladelse til navnet multivitaminjuice. Ministeren burde have undersøgt alle de EU-juridiske aspekter helt til bunds samt fået udført en konkret vurdering af emballagen og markedsføringen, før ministeren ændrede Fødevarestyrelsens afgørelse og tillod navnet.

Det fremgår af de forskellige notater fra både Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender og fra Justitsministeriet, at det »antages«, at der ikke sker vildledning af forbrugerne, når juiceproduktet markedsføres under navnet multivitaminjuice. Det er ikke tilfredsstillende, at det er Justitsministeriets antagelser og ikke en domstols afgørelse, der skal afgøre det nationale spillerum i forhold til EU-reglerne, når det gælder gråzonerne sund/usund og vildledning/ikke-vildledning, sådan som EF-dommen C-239/02, Douwe Egberts NV, lægger op til, jf. FLF alm. del – bilag 128.

Det er afgørende, at ministeren fremover er indstillet på at lade Fødevarestyrelsen vurdere, hvorvidt navnet på et produkt i sig selv og i forbindelse med markedsføringen i øvrigt er vildledende, og at ministeren fremover forholder sig restriktivt til ansøgninger om berigelser og anprisninger af fødevarer i overensstemmelse med EU-retten og de muligheder for at prøve spørgsmålet, som en domstolsprøvelse giver. Det kunne give anledning til en efterfølgende domstolsprøvelse, der kunne afklare det nationale spillerum.

På denne baggrund finder flertallet i udvalget, at ministerens håndtering af sagen har været overordentlig kritisabel.

Dansk Folkeparti og Enhedslisten mener endvidere, at flertallet i Folketinget i denne sag skulle have stået fast på sit oprindelige udgangspunkt om, at markedsføring af juice som multivitaminjuice skulle forbydes. Dette kunne f.eks. være sket ved at tage sagen op i folketingssalen i form af et beslutnings- eller lovforslag. Det har Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre imidlertid ikke ønsket. Konsekvensen heraf er,

at juice nu sælges under betegnelsen multivitaminjuice, hvilket Dansk Folkeparti og Enhedslisten finder er uacceptabelt. Derfor har Dansk Folkeparti og Enhedslisten da også sammen med Socialistisk Folkeparti fremsat beslutningsforslag nr. B 100 om at forbyde markedsføring af juice som multivitaminjuice i Danmark.

Et *mindretal* i udvalget (V og KF) kan ikke tilslutte sig kritikken af familie- og forbrugerministeren. Mindretallet finder det groft usagligt at give ministeren en næse, der ikke er belæg for.

Alle regler er fuldt til punkt og prikke i denne sag. Ministeriet for familie og forbrugeranliggender har vurderet alle aspekter, herunder de EU-juridiske, af sagen, inden afgørelsen af 25. august 2004 blev truffet. Ministeriet har igen forud for samrådet den 29. september 2004 foretaget en tilbundsående undersøgelse af sagen, denne gang ved at inddrage Justitsministeriet, der udtalte: »Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender traf på den baggrund en efter Justitsministeriets opfattelse lovlig beslutning ved at tillade, at produktet vil kunne sælges i Danmark under navnet »Multivitamin juice««. Ministeren kunne derfor ikke gøre andet i denne sag, hvorfor det er usagligt og urimeligt at modtage en næse herfor.

For så vidt angår administrationen af berigelsesansøgninger og vildledningsvurderinger skal det bemærkes, at det altid er Fødevarestyrelsen, der foretager en vurdering af, hvorvidt navnet på et produkt i sig selv og i forbindelse med markedsføringen i øvrigt er vildledende. Det følger af to instans-princippet, at departementet og ministeren først inddrages, hvis der foreligger en klage. I sådanne tilfælde er det departementets opgave at foretage en prøvelse af Fødevarestyrelsens afgørelse. Departementet foretager en prøvelse af sagens faktum samt de retlige spørgsmål. Klageren kan først gå til domstolene, når hans klagemuligheder er udtømt. Ministeren skal overholde EU-retten og kan ikke forholde sig mere restriktivt til ansøgninger om berigelse, end EU-retten tilsiger.

P.u.v.

Christian H. Hansen
Formand